

אמר המחבר

כאשר דרך הקדמונים היו בעת שהדפיסו ספר להלכה ולמעשה הציגו בשער הספר הסכמות לחספס מנאוני זמנינו ש"י וכאשר בעת שהדפסתי ספרי בית יודיה על שאלות ותשובות היה הרבה תשובות שלא הדפסתי אותם מחמת הוצאות הדפוס ה"ג והיו למראה עיני הגאונים ולכן הציגו פה הסכמותיהם מה שכתבו על ספרי בית יודיה הנ"ל.

הסכמות

הסכמת הרב הג' שר התורה פא"ד חו"ב בכולי תלמודא סוע"ת פקש"ת מהו"ר ר' יעקב דוד הגאב"ד מסלוצק בהמ"ח ס' תוס' רי"ד על הירושלמי ושאר חיבורים.

חזיתי ספרו של כבוד ידידי הרב הגאון החו"ב בהדרי תורה י"א כש"מ שאול ידידי נ"י ספר שאלות ותשובות להלכה נהנני בעת בק' שאדאון יצ"ו ואין לי פנאי לעיין בו אך ידעתי היטב להרב הנ"ל מכמה שנים לגברא רבה גדול בישראל גדול ממש כאחד מרבנים המובהקים אך מזלו נרם לו לישיב במקום מצער, וספרו תפארת שאול כבר נתפור בעולם בכבוד ואוקי גברא בחוקתני וראויין דבריו לדפוס ולפור בישראל ויהא דעוה דתרום רישא אכולא כרכא הכו"ח היום י"ט שבט תרס"ג לפ"ק שאדאון יצ"ו. **נאום יעקב דוד החוב"ק סלוצק יצ"ו**

הסכמת הרב הגאון הג' החו"ב והמרכיץ תורתו והכמתו לרבים סוע"ת פקש"ת מהו"ר ר' שמואל יעקב ראפינאוויץ הרב מיעלאק בעהמח"ס המזכיר על הש"ס.

*למטה
משה*

בע"ה ראיתי את ספר היקר והנכבד בית יודי אשר חבר הרב הגאון הגדול חו"ב זכו מהו"ר שאול ידידי שלימ"א אב"ד דקארקלאן ולמותר לי להלל ולפאר את מעשי ידיו, כי כבר יצא לו מוניטין בספרו תפארת שאול אשר נתפרסם בעולם בכבוד וחדר, כי הוא נחית לעומקא דדינא בפילפול עמוק ובסברא ישרה וראוי הוא הרב הגאון המחבר הנ"ל שיתמכו בו ויעזרוהו לבצע מעשהו להוציא לאור עולם את פרי חכמתו ותבונתו, וגם אנכי אקבל בל"ג ספר אחד מספרו היקר בית יודי כאשר יצא מבית הדפוס, הכ"ד הבעה"ח יום א' בשבת י"ג ימים לירח אייר תרס"ג יעלאק.

שמואל יעקב ראפינאוויץ
חחופ"ק הנ"ל

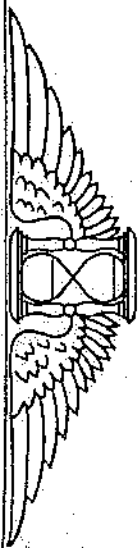
הסכמת הרב הגאון הג' חו"ב סוע"ת י"א כקש"ת מהו"ר אברהם יצחק הכהן קוז הרב מבוסק, וכעת בירושלים עיר הקדושה.

בע"ה הגה הלום ראיתי אחרי רואי, מעשי ידי אמן הרב הגאון החו"ב סוע"ת, יגע ומצא כדי מדתו, מדת חכמים, ועשת חיל במלחמתה של תורה כו' מוהר"ר שאול ידידיה שאחעט שלימ"א, אשר כבר יצא לו מוניטין, בספרו, תפארת שאול, חי' מסכתות בגפ"ת על הש"ס, ועתה הוסיף שנית ידו להוציא לאור עוד ספר בשו"ת, בשם "בית יודיה", והנה חי' למראה עיני, בכמה מקומות, וחזינא לקרקפתי ביני עמודי דבי מדרשא נשא ונתן בהלכה, בחריפות ובקיאות, נחית לעומקא דדינא, והולך מישרים, בסברא ישרה, ואמירה ברורה, ויהי ד' עם המוב, ויבצע חפצו המוב, להוציא לאורה את אשר כרוח עמו, בפקודי ד' ישרים, וכרכת ד' תבא על כל מביא ברכת לביתו, מקדם בחכה יתירה את כבוד הרב הגאון המחבר ש"י, כראוי לגברא רבה דכות"י.

החופ"ק הנ"ל בעה"ח יום ב' יתרו תרס"ב:

אברהם יצחק הכהן קוז, עכד לעם ד' אלה. **בוסק יצ"ו**

What is this?

כ פ ר

אדרת שאגל

על החזרה חלק שני

כולל בחינה דרושים יקרים ומחמדים בנינים על אדני השכל הישר
על המשיג אליל ותשרי לראש השנה ולשבת טובה ויום הכפורים
ולמנוחה ועוד דרושים לים וקרא בספר

ממני המעיר

שאגל יודדת שאגלים

החנה כפרת הכנפת לאנשי נארארושש מעיר שיקצ'א

פעל המחבר כי הפארת שאגל על כל השי"ש ומפר פת יודיה על שי"ת
ועל גפיות ומ"ו אהבה שאגל על החזרה על פראשות וממת פו לא"ה

מעיר חרב המאור ה"ג מחילוב וי"א בשנת מיליה

כי אברהם חיים שאחנעש זצ"ל

פעל המחבר כי הפארת חיים על השי"ש פו לא"ה מעיר חרב הנחיל
כי דוד שי"ב זצ"ל חילוב מונעיר ישן לוחי ומני חרב הנחיל חקול
אל"ה כי אל"ה מדולאשנין זצ"ל חילוב פעל מחבר כי שני אל"ה
פו אברהם על אמת ד"ר נתן הנמיה יפ"י כל כי אל"ה פעל שם

שיקצ'א תרע"ו

פריז ת. ל. מיטשע, 2026 וועט 12 יולי פארט

נאנדריק פערבאטען.

הקדמה

משום דמוסרפיץ אויה המספה לדבר פנדא לא יזכרד שמי.

אלא נמאח לי דדעיקר הוי אפילי אם רחיה האדם אלק שנים לאחד ומן

נשבה כלא היה בעולם ובפרט שאפי שנתחיתו שבעים שנים ולאחר זה הוי

כצל עובר נשבה כל מעשיו אבל עכשיו שנתחתי חופרי חקרים שאקנה

שאודה למון שיראה מפרי חכרד שם המחבר ולכן אני אומר כי מפרי אהבה

שאגל, לך פכתן לחפין מעיני הדרתנו הק' בין לומדי תורתנו הק' ואבקש

מלומדי תורתנו הק' לעיין בפפרי ולדון אחתי לקח ומה אולי תמצאו כי

אויה דברים שקדמני מפרי הדרוש האמינו כי שלא ראיתי מקודם פשים

ספר ולהראות אהבה לשאגל וכשם שאחם דנים אותי לפניה כן המקום

ידון אחכם ומזכה.

ופרם אהלה לדבר מצאתי חוב לפני לדורדן פרבה לאנשי קהלתי

אנשי נארארושש בעיר שיקצ'א אשר אנכי וישב אצלם ומחזיקים אחתי

פכבה יזכרם אהרם לשונה ויהיה חלקם ממחזיקי עין החיים וחבר לדאומ

בנים ובני בנים עושקים בחנה ומצעה כחפנים והפין מקודם ומכפרם

קערבם חרם ואבקש מרשי' להוציא לאור את חפרי המדול ספר פרבת

שאגל, אכ"ד כותב וחרום ביום כ' ימים לתודש אויר שנת תרע"ז לפ"ק

פה עיר שיקצ'א, או"ה

כה דברי שאגל יודדת שאחנעש, חזות"ק שיקצ'א, פהרב תרע"ג כי

אברהם חיים שאחנעש זצ"ל"ה בעל המחבר כי הפארת חיים על השי"ש.

עבר עבדכם ומה יחזיקו עבדי שקנה נכסים עבר עבד עמי ונכסים עמי פירש דהא מה שקנה עבר מה דפיר עבר כמה שנים שלא עבדתי מיד פתחו להם והלכתי שדחתיה ודעתה ורמתינו נטעתי וזאתה שנה שביעית חזרת.

הח' ארץ המדבר על החזרה מקשה לאיזה צורך מודיע כי שויה או שנת השביעית, עכ"ל, ומהר"א במשנה בייחוד בין דבני אפרוקא הריבא דאיה מהחזרה אם כי יאמנו כמה שכתוב בה אם כי אין להם שום טענה דכמה מחובים בחזרה אכזה דהשי' נתן לנו ארץ יבשה עשבים וצורה שלא יחזו בהם כל נשמה וכו' עכ"ל, ועוד פירש מהר"א בני אפרוקא הם הנורגשי שאבדו למען דפנה ונתן להם השי' ארץ כארץ ישראל, ע"ש, וכן פירש רש"י עפ' תשא ל"ד פסוק י"א את האביר יבשה אומרת יש כאן כי הנורגשי עמד ופנה פפורהם עכ"ל.

ונראה כי דלפי זה וזה שמורין כל המשיית ה"ל מלשום דהמלבי"ם פירש בפ' זאתהן י' פסוק א' וישל נחב רובם דעבד לומר שכן חז' עמים דחשב מה חז' רבים שפנו מארצם כמו שכתבו חז"ל שהושע חזרע' להם פלורב' החוצה לחשלים ישלים, למנוח ופנה' ללחום וללם ונורגשי פנה חזק' לו לאפרוקיא עכ"ל, ולפי זה דהא שפיר טענו בני אפרוקיא דהם בני הנורגשי דהא הנורגה כלה חזיה כל נשמה לא קאי עליהו דהא הם פני מעינים ולא

מפלאה מכל מקום אם יחא ק' פתחו בשי' ויחמה שבת הארץ לם לאכלה ואפילו לכתובת משום דעל ידי המצוה בלשי' משלה השי' ק' בולב בפפלים, ולפי זה וזה מתורין פשיית מהלשי'.

כי החתול בלשון רבים כי הבא א' הארץ אשד אני נתן לם ויחא בלשון יחיד שש שנים חזרת שוד ושש שנים חזרת ברבך, ומהדאן חיה בריבא דברי ואמר כי תבא או כסוף ואמר חזרע' שדחתיהם, עכ"ל, והפירושנו אחי שפיר דחזר' וקיום ארץ מצות לביעית והפיר' הפרדת שנה שלצמה שבא לו כמורה ברבך, לה פירש והכלוב לא יחא חזרע' ק' על מצוה זו מפני כי הבא א' הארץ פירש, ואף כי הבא מפני שאני נתן לם אם כי כל הישראלים שחומים בה אם כי די עבוד מרחוק כי שש שנים מה שחזרע' או מה שחזרע' ברבך או ואספת רק אחת את הובאחה ולא אחרים מכל מקום הם שוחמים וקרקע ועל מה חתול השוחמית דשנה השביעית יחא הפקר לכולם דהכל הם שוחמים בה.

אראתן לחכי צדיקין אני לחבין דכרי חמי' דסנהדרין דף י"א כשבאו בני אפרוקיא לדון עק ישראל לפני אלכסנדר נמקין לאמר אף כנען שלגו חיה והביאו ראיה פתוחה דכריב' ארץ כנען לנבולאחיה וכו' והא אבותיהו חזי ומשכב להם גבוחה כן פסימא מתיבין אהם מביאים דאיה פתוחה אף אני מביאין לם ראיה פתוחה דכריב' ארור כנען

לחזרות דכריב' עמיה ולחזרותם דאודרע' על ידי המצוה בשי' מה שקיימו מצות שביעית יחברכו מן השמים בפפליים כי הבא א' הארץ וזה ידוע כי הארץ באנו א' הארץ כי אם על ידי מלחמות גדולות ונמשכה המלחמה כמה שנים דגם אהלי מות יהושע חיה עוד מלחמה לביש הארץ וכו' ואמר שארית כבישה את הארץ על ידי מרחוק או על ידי המצוה ולפי האמת אין ק' חמה גדול מזה האומר כתיב וישע' ויד עשה לו את החיל הזה כמו שישראלים לאדם פנה בארץ אפרוקיא חזק' פדנמו מיר וענה אורח אנכי עושה לו פדנמתי (פס"ז), ארץ מאד א' לעש"ן.)

ועל ידי השי' אביו עושה לו פדנמתי, ולפי זה כהנא א' הארץ אשר ארץ נתן לם ולא אחת כבישה הארץ כמכתובת וכו' דהארץ הם שלי על הנתיב ואת אני נתן לכם.

ושבתה הארץ שבת לכל פירש, כפי שבת לה' דאין אני משגיחים טעון לנו לפדנמ' בני ביתנו פשישי וכו' העבירה, כן אני נכפיש מכם ויבנתה הארץ דהיינו שיש שנים חזרע' שוד או חזרע' ברבך ואספת את הובאחה אבל בשנה השביעית שבת שפתו יהיה לארץ שבת לה', פירש' כמו דשבת כולו מוקדש לוי מפני דהשי' שבת מכל מלאכה, כן צריך להיות בשנה השביעית כל השנה יהא מיר לה' אביר לודע ולחלוש ולקצר ולפסול כחב' דהם שארית השפוח

סיפוקו כי פנים א' שוכחים בה חזותם חזיק המורה וכו' שבת גם כי לא עמור טעון לו כלנים את עצמי וכו' כתיב ויחז' זה אלא משוב חסרון אמנה וכו' ודאי כמה אנשים דשומרים שבת והם עשירים גדולים ודאי גם כן אנשים שאינם שומרים שבת כדאי אפילו חכי הם עניים מרודים, וכחאי מונח חיי חסרון אמנה עפי אנשים שאינם שומרים שביעית מרחיב כמלא ב"ה פסוק ב"א וכו' האמיר מה נאכל בשנה השביעית הו' לא נזרע ולא נאספו את הובאחה, ולפי האמת חזי כדכתיב ביה"ד יצונוי' את פרסתי לם בשנה השביעית יעשת את החבואה שלש השנים.

מה עשה השי' חכמי' ד' לאחד עשרה חכמיות שבו נאמרה אומרת שבת אמר אחריו אומרת שביעית, לחכי אמר וידבר ה' אל משה בהר סיני, פירש', אל משה דבר בלשון משת' הכל מצוה דהיי קצת מבר-השכל דבר אל-השם בלשון קשה דעל כרחק צריך לומר פשילוחת חכב דחיי קצת נגד השכל' לשנה שלפני ויחזו חבואחיה על השדה מכל מקום ידוע אני דישאל וקיימו המצוה זו בשמחה, לחכי כתיב כהלך סני' לחזרות דחומי' ד' נאמרה לאמר עשרת חכבות ואין מקום ונאמרת בחזרה כדאומרת בפפוחים דר' א' אבל א' ישראל לאמר בלשון רכח לחכי כתיב עוד עוד רבך אף בני ישראל דהיי בלשון נחת כמו דפירשנו בפ', מלומה ומאמר עוד ואמרת אלמה, פירש',

מלומה ומאמר עוד ואמרת אלמה, פירש',

ברחו לארצם ואלו היה להם נאמן ישראל שדות וכלבים ורועות ונמועות. לחכי לא אמר כי אם ברחו לחור, אבל אנשי אפרוקיא דהוי יראים שאלו היומו אותם ישראלים לעבדים ברחו לארצם והיה להם גם כן שדות וכלבים ורועות ונמועות וכוון שברחו נשאר בולם לפני ישראלים ואתו שנה האו הודת שביעות ואין לנו שום תבואה חדשה ולא פורת הרשים והא אסור להרש ולרוע אבל עב"ם שקנה קרקע בארץ ישראל ורעה שביעות פירותיו מתחתו כדאיתא בברכ"ם פ"ק ד' בשמיטה ויכלי ה' כ"ל ולא נזרו על העב"ם בשביעות, לחכי עשו אותו היום ויום טוב פרש, ועקר היום טוב היה מפני שיהיה שנה שביעות והשנה פירות הרשים פירות דמקרא הוי השדות והכלבים גולות מבעיתם ועבשו השנה יותר ממה שגולו מהם דאילו הוי השדות והכלבים אצל בני ישראל הא הוי אסורים אצלם מהמה איסור שביעות ועבשו מתחתו ואין כאן שום איסור שביעות אם כן שפור נקט ואותו שנה שביעות היתה להנחיל הנה דפרושינו ונקים יום טוב רק בני אנשי אפרוקיא דהא לנפיתו הוי גם נדל יותר מכלם והשנה השדות המולות מבעיתו לחורה עם פירותיו בפרה.

אלכסנד מוקדון גם אנשי ישמעאל ואנשי מצרים ונחשו כלכל וברחו כלכל בפוזיון ע"ש. אבל לפירושונו האו אתי שפור דעל כרחק הוי פרושוו שרומתם כשהם ורועות וכלבים כשהם נמועות מאי על שדות והכלבים מה שרועו ונטעו בארץ ישראל שפורש מורש"א שם שהיו מחזיקין בתו בודיע ובחוקה כמלנה וו בארץ ישראל עד שפאו לפני אלכסנד מוקדון דהו לפניו אבל שדחתו שפאפריסא אין שביעות כרת בתו דהוי לארץ הול ע"כ.

ולפי זה צריכין אנו להבין למה נפי בני אפרוקיא דברחו מפרש להנהו שדחתו וכלבתו ורועות נמועות ונפי אנשי ישמעאל דברחו או אנשי מצרים דברחו מפי לא היה להם שדות וכלבים ורועות ונמועות ולמה לא מפרש נפיתו נמי דהנהו שדות וכלבים ורועות ונמועות אלא על כרחק פרושו הוי כדפרש מורש"א דהוי הנכנסים בארץ ישראל מכל המענה שלהם גולו בחוקה שדות וכלבים בארץ ישראל להכי כיון שראו דישאלים בארץ ארמם פרשו בארץ ישראל לארצם לאפריוקיא והנהו השדות והכלבים פאריץ ישראל והיעות ונמועות, אבל אנשי ישמעאל ואנשי מצרים שפאו דהו לפניו בארץ ישראל להכי כיון שראו שנתנו ישראל אותם

לישאל דקרא בריק ה' אפתי שם ויהי כנען עבר לפני פורש, דעבשו ערתי לא הוי עבר לשם אלא ויהי רחיקו שיקיים ה' הכמה שאלו לחת ארץ כנען לירען של שם אוי יהא כנען עבר לפני, אם כן פוראי הוי ראה מהמי להלכה רב דקנה את מה שקנה מוקדון.

ולפירושינו הוי מתורין קושיה התום' האו יהושע כבש הארץ כמלכותה אם כן היה הם שאלו וחורג חס' תום' חדשות על מפי' מנולת חקניה הוי כשבת של יהושע דהו חקופה לכבוש הארץ לא יהיה כנענו חקופה לארץ והיא פתוחה פה לחבוע את ארצם לחתורב, ע"כ. ופלא דרוע עניני הלא חתום' שפור משה דמבואר בנימין ק"ה ע"ש פתום' ד"ה אבל בחוקה וכו' בחוקה של כבוש מלכותה אירי ע"ש, הלא חזינו דחוקה של כבוש מלכותה קונה כלכלי עלמא בישראל אם כן אוהו פתוחו פה וי ש להם כין דכביש אותם על ידי מלכותה אבל לפירושינו האו אתי שפור דהם בני החבשני דפני מעצמם והנהו את ארצם ונטעו לארץ אפרוקיא אם כן שפור טענו דהא לא היה שום כבוש מלכותה וכדפרשינו.

ולפי זה והא מתורין נמי קושיא השנייה של תתום' הרשים שם כלא דאפרוקיא שם ועשו אותו היום יום טוב לוח קוש למה לא קאמר פהר כל הניסום שנעשו באותו היום לו דכלכל נרמו כאחד לעשות אותו היום יום טוב פרש מישום דכאו בתו היום דהו חורה לפני

רצו ללחום עם בני ישראל וכלל החורה לא חשיב כי אם ששה אומות אם כן תכעו את ארצם שיהיה להם מפרם ולוח חשיב נכורה שפור אם אתם מביאים ראוה כין החורה על כרחק מאומנים אותם מה שכתוב בחורה הלא כתיב נמי דבנעו הוי עבר לארצו אם כן עבדים אתם לנו אם כן לנו ועברו את השדות וכלבים שאלו ועוד דמה שקנה עבר דהא קנה רבו אם כן הא רכל שלנו הוא.

ונראה לי מורב' לפשוט המסומא של תלום' רב סימן ר"א הא דאפרוקיא מה שנתנו עבר קנה רבו הוי דמא מה שקנה בחירות עבר אצל מה שקנה קודם כן לא קנה רבו או דלמא אפרוקיא שקנה רבו אין פנכסום שנתנו בחירותו כן חזרון קודם חיותו לו עבר נכ כן שיער דרמו אם כן יחזיו אנו דהא כנען מאוימת הוי עבר לכני שם הא פורש המלפ"ם דאדרי ונכא עליו. והעדות בשלישה זמנים, א' לשאר אותו בני כנען, ב' בעת שנכנסו ישראל לארץ, ג' לאחר נלח ישראל ע"ש, אם כן אומות הוי עבדים לנו בעת שנכנסו לארץ אם כן הנכנסים שקנו קודם שנכנסו לארץ הא שייכים להם אם כן מה טען נפיתו אלא על כרחק מוכה מנפ' דילן דאפרוקיא לה שקנה עבר קנה רבו אפילו על הנכנסים שקנה בחירותו כן חזרון עיין במצות החשו סימן רמ"ט ס"ל' ובס' המארת שאול על מפי' החנינה כ' מה שהי' שם פעל"ה.

וכן משמע נמי כפירוש המלפ"ם